

# Interview s Bohem

„Pojď dál,“ zavolal Bůh. „Tak ty bys chtěl se mnou udělat interview?“

„Pokud máš čas,“ odpověděl jsem. Bůh se usmál a prohodil: „Můj čas je věčnost, a proto je ho dost na všechno. A na co se vlastně chceš zeptat?“

„Co tě na lidech nejvíc překvapuje?“

Bůh odpověděl: „To, že je nudí být dětmi a stůj co stůj chtějí být dospělými. A když jsou dospělí, zase touží být zpátky dětmi. Překvapuje mě, jak dávají všanc svoje zdraví, aby si vydělali peníze, a pak kolik peněz utratí, aby si dali do pořádku zdraví. Žasnu, jak se strachují o budoucnost, že pak zapominají na přítomnost. A tak nežijí ani pro přítomnost ani pro budoucnost. Žijí, jakoby nikdy neměli zemřít, a umírají, jakoby nikdy nežili.“

Bůh mě vzal za ruku a chvíli jsme mlčeli. Pak jsem se osmělil a znovu se zeptal: „Co bys chtěl jako rodič naučit svoje děti?“

Bůh se usmál a odpověděl: „Chci, aby poznaly, že nemohu nikoho donutit, aby je miloval. Mohu pouze dovolit, aby je druzí milovali. Rád bych, aby poznaly, že nejcennější není to, co v životě mají, ale koho mají. Chci, aby poznaly, že není dobré se srovnávat s druhými. Každý bude souzen sám za sebe,

nikoliv proto, že je lepší nebo horší, ale jiný. Chci, aby pochopily, že bohatý není ten, kdo má nejvíc, ale ten, kdo potřebuje nejméně. Chci, aby poznaly, že trvá jen několik sekund způsobit druhým lidem hluboké zranění, ale pak je zapotřebí dlouhých let, než se taková zranění vyhojí. Chci, aby se naučily odpouštět, odpouštět skutkem. Rád bych, aby věděly, že jsou lidé, kteří je velmi milují, ale kolikrát nevědí, jak svoje city vyjádřit. Chci, aby věděly, že za peníze si mohou sice koupit všechno, jenom štěstí ne.

Přál bych si, aby poznaly, že opravdový přítel je ten, kdo o nich všechno ví, a přesto je má rád. Chci, aby si byly vědomi, že nestačí, aby jim druzí odpustili, ale že i ony samy musejí odpouštět.“

Chvíli jsem seděl a těšil se z Boží přítomnosti. Potom jsem Bohu poděkoval, že si na mne udělal čas. Poděkoval jsem mu za všechno, co dělá pro mě a mou rodinu. Na rozloučenou jsem se ještě optal: „Mohu zase někdy přijít?“

A Bůh odvětil: „Kdykoliv. Jsem tu čtyřicet hodin denně. Jen se zeptej a já ti odpovím.“

***Lidé zapominají, co jste pověděli. Lidé zapominají, co jste udělali, ale nikdy nezapomenou, jak se vedle vás cítili.***

HLAS od Panny Marie 3/09,  
občasník farnosti Žarošice



## Pro zasmání



Přijde matka s dcerou k lékaři a říká: „Pane doktore, proč má tak vytřeštěné oči?“ Lékař ji prohlédne a povídá: „povolte jí gumičku ve vlasech.“

Pán si koupil lístek do kina. Za chvíli se vrátil k pokladně a požadoval další lístek. Pokladní mu povídá: „Pane, jestli si kupujete lístky pro více lidí, kupte si je najednou a nebudete muset stát pokaždé v řadě.“ - „Já jsem tady sám, ale když jsem přišel ke vchodu, nějaká paní mi ten lístek roztrhla.“

„Tati, jaký je rozdíl mezi skromný a lakomý?“ - „No, když si koupím laciný kabát, tak jsem skromný. Když jej koupím mamince, jsem lakomý.“

HLAS od Panny Marie 3/09, občasník farnosti Žarošice